

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 stycznia 2018 r. M. R. i F. S. wnieśli przeciwko (...) (...) w W. o zapłatę kwoty 1600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 19 maja 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, iż dnia 21 grudnia 2015 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) nr rej. (...), należący do atalii R.. Sprawca szkody objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z (...) (...) w W.. Poszkodowana dokonała zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady. Poszkodowana zwróciła się do powodów o pomoc w dochodzeniu należnego odszkodowania, jednocześnie dnia 21 grudnia 2015 r. wynajęła u powodów pojazd zastępczy, zbywając na rzecz powodów przysługująca jej wierzytelność w stosunku do ubezpieczyciela sprawcy szkody. Z tego tytułu powodowie wystawili na rzecz poszkodowanej fakturę VAT na kwotę 10 578 zł, przyjmując dobową stawkę najmu na poziomie 200 zł netto przy okresie najmu wynoszącym 43 dni.

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2017 r. przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wypłacił powodom z tytułu najmu pojazdu zastępczego kwotę 4371 zł przyjmując za uzasadniony okres najmu 43 dni, przy stawce dobowej 150 zł netto przez okres 7 dni oraz 92,26 zł brutto przez okres 36 dni. Powodowie wezwali ubezpieczyciela sprawcy do zapłaty dalszego odszkodowania, jednakże ten odmówił zmiany dotychczasowej decyzji i dopłaty odszkodowania. Przy czym niniejszym pozwem powodowie dochodzą części kwoty stanowiącej kwotę 1600 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 5 lutego 2018 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie (...) (...) w W. wniosło sprzeciw od ww. nakazu zapłaty zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował żądanie powodów, wskazując na ofertę najmu złożoną poszkodowanej na którą poszkodowana nie odpowiedziała. Nadto zastosowane przez powodów stawki najmu zostały znacznie zawyżone wobec zastosowania stawek nierynkowych i nieodpowiadających klasie pojazdu wynajmowanego. Finalnie pozwany zakwestionował żądanie w zakresie dochodzonych odsetek.

Pismem z dnia 8 lutego 2019 r. powodowie rozszerzyli powództwo domagając się kwoty 6207 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 19 maja 2017 r. do dnia zapłaty.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 21 grudnia 2015 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) nr rej. (...) należący do N. R.. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wykupioną w (...) (...) w W..

Poszkodowana dokonała zgłoszenia ubezpieczycielowi sprawcy szkody, który ustalił koszt naprawy na kwotę 24 729,01 zł.

Dowód:

- protokół szkody k. 7;
- kosztorys k. 9-11;
- akta szkody (...), płyta CD k. 67;

- wydruk akt szkody k. 125-162;
- zeznania świadka N. R. k. 90;

Dnia 21 grudnia 2015 r. poszkodowana zawarła z powodami umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. nr rej. (...). W umowie najmu strony ustaliły dobową stawkę najmu na kwotę 200 zł netto.

Dowód:

- umowa najmu k. 18v.
- zeznania świadka N. R. k. 90;

W dniu 24 grudnia 2015 roku rzeczoznawca pozwanego przeprowadził oględziny uszkodzonego pojazdu poszkodowanej i w trakcie których przekazał poszkodowanej dokument zatytułowany INFORMACJA, gdzie wskazano „W sprawie wynajmu pojazdów zastępczych prosimy o kontakt z wypożyczalną (...) numer”. Poszkodowanej nie wręczona cennika firmy (...).

Dowód:

- informacja k. 161
- zeznania świadka N. R. k. 90;

Pismem z dnia 30 grudnia 2015 r. powodowie jako pełnomocnicy poszkodowanej, zgłosili potrzebę dodatkowych oględzin.

Dowód:

- pismo z dnia 30 grudnia 2015 r. k. 12;

Pismem z dnia 7 stycznia 2016 r. powodowie zwrócili się do ubezpieczyciela sprawcy szkody o nadesłanie kalkulacji naprawy po dodatkowych oględzinach.

Dowód:

- pismo z dnia 7 stycznia 2016 r. k. 13;

Dnia 7 stycznia 2016 r. sporządzono kalkulację naprawy, po dodatkowych oględzinach w której ustalono koszt naprawy pojazdu poszkodowanej na kwotę 26251,80 zł.

Dowód:

- kalkulacja z dnia 7 stycznia 2016 r. k. 15-17;

Pismem z dnia 13 stycznia 2016 r. powodowie monitowali o doręczenie kalkulacji naprawy.

Dowód:

- pismo z dnia 13 stycznia 2016 r. k. 14;

Dnia 1 lutego 2016 r. poszkodowana zwróciła powodom wynajęty pojazd zastępczy, nadto poszkodowana oświadczyła, iż wynajmowany przez nią pojazd zastępczy wykorzystywany był w celach dojazdu do pracy, dojazdów z pracy do domu, dojazdów na mecze piłkarskie oraz w celu dojazdu na święto Bożego Narodzenia poza miejscem zamieszkania.

Dowód:

- potwierdzenie zwrotu z dnia 1 lutego 2016 r. k. 19;

- oświadczenie z dnia 1 lutego 2016 r. k. 18;

Również dnia 1 lutego 2016 r. powodowie wystawili na rzecz poszkodowanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 10 578 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 43 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 200 zł netto.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 19v.;

Dnia 7 lutego 2016 r. poszkodowana N. R. zawarła z powodami M. R. i F. S. umowę cesji wierzytelności na podstawie której zbyła na rzecz powodów wierzytelność przysługującą jej z tytułu faktury wystawionej za najem pojazdu zastępczego w stosunku do (...) (...) w W..

Dowód:

- umowa cesji z dnia 7 lutego 2016 r. k. 34;

- zeznania świadka N. R. k. 90;

Pismem z dnia 10 marca 2016 r. powodowie dokonali zgłoszenia wierzytelności ubezpieczycielowi sprawcy, wnosząc o zapłatę kwoty 10 578 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 10 marca 2016 r. k. 20;

- zestawienie okresu najmu k. 21;

- wydruk cenników k. 22-29;

Pismem z dnia 14 marca 2017 r. powodowie wezwali ubezpieczyciela sprawcy szkody jak w piśmie z dnia 10 marca 2016 r. do zapłaty kwoty 10 578 zł w terminie 7 dni.

Dowód:

- pismo z dnia 14 marca 2017 r. k. 30-31;

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2017 r. ubezpieczyciel sprawcy przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wypłacił na rzecz powodów kwotę 4371 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego, uznając za uzasadniony okres najmu wynoszący 43 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej przez okres 7 dni 150 zł brutto, zaś przez okres 36 dni kwotę 92,26 zł brutto.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 18 kwietnia 2017 r. k. 32-33;

- wydruk cenników k. 45-56;

Stawki za wynajem pojazdu zastępczego na rynku (...) w klasie pojazdów odpowiadających marce F. (...), czyli w klasie C bez limitu kilometrów i przy założeniu wynajmu na okres ponad 15 dni, gdyż tyle trwał rzeczywisty i bezsporny wynajem, a także przy uwzględnieniu zniesienia udziału własnego w uszkodzeniach i przy pełnym ubezpieczeniu AC/OC/NW zawierały się na przełomie 2015 i 2016 roku w przedziale od 124 zł netto/doba do 209 zł netto/doba,

średnio 163 zł netto/doba. Powodowie przy rozliczeniu wynajmu uwzględnili stawkę 200 zł netto/doba, stawka ta należała do najwyższych na rynku, jednakże mieściła się przedziale stawek stosowanych ówczesnie przez profesjonalne wypożyczalnie pojazdów.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego W. S. k. 95-102;

Sąd zważył, co następuje.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powodów podlegało uwzględnieniu w całości.

Stan faktyczny albo był bezsporny – w zakresie dat poszczególnych czynności przy likwidacji szkody, faktu najmu pojazdu zastępczego, okresu najmu, albo Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów i zeznań N. R.. Sąd w całości dał wiarę tym dowodom, w szczególności brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania prawdziwości zeznań świadka.

Roszczenie przedstawione przez powodów ma charakter roszczenia odszkodowawczego, znajdującego oparcie w przepisach art. 822 § 1 i 2 k.c., art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152, ze zm.) oraz art. 436 § 1 k.c. i 415 k.c. Okoliczności kolizji z dnia nie były sporne pomiędzy stronami. Również legitymacja bierna pozwanej spółki do występowania w niniejszym procesie, mająca za podstawę art. 19 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, nie pozostawała przedmiotem sporu. Było bowiem okolicznością niekwestionowaną, iż sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanej spółce. Pozwana nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności i wypłaciła w części odszkodowanie za wynajem samochodu zastępczego. Nie budziło wątpliwości, iż do przedmiotowego zdarzenia drogowego doszło na skutek zawnionego działania uczestnika ruchu drogowego posiadającego polisę O.C. w pozwanej spółce.

Legitymacja procesowa czynna powodów wynika, poza wskazanymi powyżej przepisami, ponadto z treści art. 509 § 1 i 2 k.c., jako że wierzytelność przysługująca poszkodowanej została przelana na rzecz powodów. W sprawie nie była kwestionowana ani legitymacja czynna ani legitymacja bierna stron.

Spór będący przedmiotem niniejszego postępowania rozgrywał się też na płaszczyźnie ustalenia rozmiaru i wysokości szkody poniesionej w związku z zaistniałą kolizją, a w konsekwencji, co do wysokości należnego odszkodowania związanego z kosztami wynajęcia pojazdu zastępczego.

W niniejszej sprawie sam fakt konieczności najmu pojazdu zastępczego był niekwestionowany. Tak samo niesporny był okres najmu tj. 43 dni. Sporna była stawka najmu, czyli wysokość szkody.

Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Jednakowoż istnieje też obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.), co określa się ogólnie obowiązkiem minimalizacji szkody. Kwestia ta jest przedmiotem wielu wypowiedzi judykatury, a podsumowaniem orzecznictwa w tym zakresie jest uchwała Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17 - wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Oczywiście poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania oferty najtańszej i najkorzystniejszej. Uznając, że sam fakt uszkodzenia i konieczność aktywności poszkodowanego w zakresie likwidacji szkody jest sam w sobie na tyle obciążający i absorbujący, pierwszeństwo przyznać należy zapewnieniu poszkodowanemu komfortu, a nawet poczucia bezpieczeństwa i profesjonalnego wsparcia. Nie jest więc tak że zawsze najtańsza oferta będzie najkorzystniejsza. Ubezpieczyciele także wyciągają wnioski z orzecznictwa Sądów i zauważalna stała się tendencja organizowania przez nich najmu pojazdu zastępczego. Sąd na podstawie podobnych spraw dostrzega, że zdarzają się sytuacje że propozycja najmu jest tak zawoalowana, że niedostrzegalna w natłoku informacji, bywa że jest iluzoryczna, a eksponowany koszt najmu nie zawiera w sobie wszystkich istotnych dla poszkodowanego elementów lub wiąże się z różnymi niedogodnościami (w jednej ze spraw dostępny pojazd zastępczy znajdował się w G.), tyle że nie ma podstaw z góry zakładania takiej sytuacji. Zauważyć też należy fakt, że to ubezpieczyciel sprawcy finansuje najem pojazdu zastępczego i musi mieć on zagwarantowany wpływ na ten najem.

W tej sprawie pozwany powoływał się na okoliczność przekazania poszkodowanej w czasie oględzin pojazdu kontaktu do wypożyczalni współpracującej z pozwanym oraz że została poinformowana, że w przypadku skorzystania z oferty innej firmy, stawki na podstawie których zostanie wypłacone odszkodowanie zostaną zweryfikowane do tych, które oferuje firma (...) na podstawie umowy zawartej z pozwanym.

Na podstawie analizy materiału dowodowego Sąd uznał, że wskazana oferta była zawoalowana i nieczytelna dla pozwanej, że nie można przejmować że została ona złożona. W aktach szkody jest fotografia dokumentu zatytułowanego (...) (wydruk k. 161), której jakość jest bardzo zła. Sąd był w stanie odczytać ze zdjęcia na płycie (ponieważ na wydruku tej fotografii nie widać nic) jedynie treść „W sprawie wynajmu pojazdów zastępczych prosimy o kontakt z wypożyczalnią (...) numer”. W ocenie Sądu nie można powyższego uznać za poinformowanie pozwanej o braku możliwości skorzystania z oferty najmu pojazdu zastępczego od innego podmiotu niż (...). N. R. nie potwierdziła w swoich zeznaniach, aby otrzymała od pozwanego też cennik stosowany przez firmę (...). Nie ma w tej informacji podstawowej dla poszkodowanej kwestii tj. czy ubezpieczyciel poniesienie wszystkie koszty najmu, albo że poszkodowana otrzyma pojazd zastępczy nieodpłatnie. Najem z zasady wiąże się z obowiązkiem zapłaty czynszu najmu i brak informacji kto ów czynsz sfinansuje był wystarczający dla uzasadnienia braku zainteresowania tą ofertą. Z istotne Sąd w tym składzie nie wymaga – dla przyjęcia, że poszkodowany co najmniej powinien zainteresować się ofertą ubezpieczyciela – złożenia na tym etapie poszkodowanej projektu całej umowy najmu z regulaminem. Oferta ma zawierać zapewnienie możliwości zawarcia umowy najmu, bądź jakiegokolwiek innej umowy gdzie poszkodowany otrzyma pojazd zastępczy bez konieczności angażowania własnych środków finansowych. Taka oferta również powinna zawierać wskazanie o zasadach sfinansowania najmu pojazdu zastępczego w przypadku skorzystania z oferty innych podmiotów. Pozwany co prawda podnosi, że taką uwagę poszkodowanej przekazał, ale z dokumentu na k. 161 to nie wynika.

Tym samym strona pozwana nie wykazała aby złożyła poszkodowanej konkretną propozycję związaną z organizowanym przez siebie najmem pojazdu zastępczego, a w konsekwencji nie może z tego wywodzić, że poszkodowana nie realizowała obowiązku minimalizacji szkody.

Według umowy zawartej przez poszkodowaną z powodami stawka najmu została określona na 200 zł netto za każdy dzień. Na podstawie opinii biegłego sądowego W. S. Sąd ustalił, że przeciętne stawki za wynajem pojazdu zastępczego na rynku (...) w klasie pojazdów odpowiadających marce F. (...), czyli w klasie C bez limitu kilometrów i przy założeniu wynajmu na okres ponad 15 dni, gdyż tyle trwał rzeczywisty i bezsporny wynajem, a także przy uwzględnieniu zniesienia udziału własnego w uszkodzeniach i przy pełnym ubezpieczeniu AC/OC/NW (pозwana tych warunków nie kwestionowała) zawierały się na przełomie 2015 i 2016 roku w przedziale od 124 zł do 209 zł netto za każdy dzień, czyli średnio 163 zł netto za dzień. Stawka 200 zł netto za dzień, należała do najwyższych na rynku, jednakże mieściła się przedziale stawek stosowanych ówczesnie przez profesjonalne wypożyczalnie pojazdów. W tym układzie Sąd uznał że nie było ona zawyżoną.

Koszt najmu według ww. stawki 200 zł netto za dzień wyniósł za 43 dni najmu 10578 zł brutto. Pozwany wypłacił odszkodowanie w kwocie 4371 zł, zatem różnica wynosi 6207 zł. Takiej kwoty domagali się powodowie i taką kwotę Sąd zasądził w punkcie I wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.p.c. od dnia 19 maja 2017 r., albowiem dnia 18 kwietnia 2017 r. pozwany wydał decyzję w przedmiocie odszkodowania, a co za tym idzie miał wówczas cały materiał niezbędny do wydania prawidłowej decyzji. Wypłata odszkodowania odbywa się na żądanie, a ubezpieczyciel ma na to ustawowe 30 dni.

Reasumując materiał dowodowy zaoferowany przez stronę powodową dawał podstawę do zasądzenia całej dochodzonej kwoty.

Stan faktyczny Sad ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów, zeznaniach N. R. oraz opinii biegłego W. S.. Żaden z tych dowodów nie by przez strony kwestionowany.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powodowi wygrali sprawę w całości. Wydatkowali oni na sprawę sumę 2150,28 zł, na którą składa się opłata skarbową od pełnomocnictwa 34 zł, 80 zł opłaty od pozwu i kwota 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności adwokatów (Dz.U.2015.1800) oraz 1136,28 zł wykorzystanej zaliczki – z której sfinansowano koszt opinii biegłego w kwocie 905,28 zł oraz opłatę od rozszerzonego powództwa w kwocie 231 zł, stąd rozstrzygnięcie jak w punkcie II.

O zwrocie nadpłaconych kosztów sądowych w kwocie 363,72 zł powodom orzeczono na podstawie art. 84 ust. 2 u.k.s.c..

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...). A. K.
3. (...)